

NR17 - De ce nu trebuie adoptat proiectul de lege privind instituirea taxei de solidaritate

La începutul lunii octombrie un număr de 24 senatori și deputați au depus la Parlament un proiect de lege privind instituirea taxei de solidaritate. Proiectul de lege prevede „introducerea taxei de solidaritate prin taxarea tuturor bunurilor mobile și imobile dobândite de o persoană fizică privată, în mod legal și impozitate conform prevederilor codului fiscal, dar care depășesc valoric un standard maxim obiectiv, apreciat de inițiatori la valoarea de 450.000 euro.“

Acestă taxă nu va face altceva decât:

- să crească nivelul fiscalității pe proprietate;
- să încurajeze scoaterea capitalului și ascunderea averilor în alte țări;
- să amplifice fenomenul evaziunii fiscale;
- să reducă capacitatea investițională a clasei mijlocii și a celor care își desfășoară activitatea în domeniul profesiilor liberale.

Această taxă de solidaritate urmează să fie aplicată asupra averii constituite din bunuri asupra cărora se datorează în prezent impozit pe clădiri/terenuri /mijloace de transport, conform prevederilor Codului fiscal. În plus, pentru persoanele fizice ce dețin mai multe cladiri, Codul fiscal reglementează majorarea până la 300% a impozitului pe clădiri în funcție de numărul acestora. Astfel, taxa de solidaritate reprezintă o impozitare multiplă aplicată persoanelor ce intră sub incidența prevederilor proiectului de lege privind taxa de solidaritate.

Instituirea unei astfel de taxe poate fi considerată neconstituțională, pentru că încalcă unele articole privind discriminarea, din Constituție, dar și din Convenția europeană a drepturilor omului.

Pentru aplicarea unei astfel de măsuri va fi necesară evaluarea bunurilor mobile și imobile. În primul rând, acest demers, indiferent de metoda de evaluare utilizată, prezintă un înalt grad de subiectivitate și oferă contribuabililor posibilitatea găsirii unor modalități de evitare sau diminuare a taxei datorate. Modalitatea de stabilire a valorii bunurilor imobile în vederea impozitării, prevăzută de proiectul de lege privind taxa de solidaritate diferă de prevederile Codului fiscal privind valoarea impozabilă a cladirilor, introducându-se astfel un dublu standard în ceea ce privește baza de impunere, de natură să creeze confuzie în rândul contribuabililor.

Nu s-a făcut nicio analiză a persoanelor care locuiesc în clădiri de acest fel, cum ar fi pensionarii, dacă sunt capabile, prin veniturile curente, să plătească această taxă de solidaritate.

De asemenea, există persoane, care pot avea un imobil care să valoreze 400.000-500.000 de euro, dobândit prin moștenire, dar, de fapt, să fie persoane fără venituri (tinerii aflați la studii, sau în șomaj și să fie nevoiți să vândă casa, ca să plătească o taxă de solidaritate de 6 .000 - 7.000 de euro.

Trebuie subliniată și inadvertența prevederilor proiectului de lege privind taxa de solidaritate, care menționează la art.1 faptul că această taxă va reprezenta venit la bugetul de stat, prevăzând însă la art.3 că nivelul taxei va fi stabilit de către direcțiile de taxe și impozite locale.

Noțiunea de taxă este definită la art. 2 pct.40 din Legea 500/2002 privind finanțele publice ca o sumă plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public, iar în cazul taxei de solidaritate nu există contraprestație.

Introducerea taxei de solidaritate îi va determina pe contribuabilii vizați să identifice forme de evitare a plății taxelor prin transferul bunurilor către alte persoane. În această situație, măsura ar fi inefficientă, iar veniturile colectate la bugetul de stat nu ar fi cele preconizate.

În România este dificil să se administreze un astfel de impozit pe avere, pentru că nu există o evidență precisă a averilor deținute, care în orice moment pot fi diminuate prin înstrăinare. În plus, această administrare necesită costuri mari, întrucât stabilirea valorii reale a tuturor bunurilor mobile și imobile din România, necesită implicarea unui număr foarte mare de personal specializat de la nivelul fiecărei administrații locale, care în prezent lipsește.

Acest tip de taxă nu este menționat în Strategia fiscal bugetară pe perioada 2011-2013 evidențiând încă o dată lipsa de predictibilitate a sistemului fiscal din România.

Ca o concluzie, introducerea taxei de solidaritate, la nivelul actual de dezvoltare a țării și în condițiile crizei economice, va conduce la o demotivare a populației privind munca și dezvoltarea sectorului imobiliar, cât și privind atragerea capitalului străin în acest domeniu.